

INFORME DEL DIRECTOR DE LA RSEAPV EN L'ASSEMBLEA GENERAL

18 diciembre de 2006

AMIGUES i Amics,

Salutacions cordials a tots i totes els que estan presents a esta Assemblea General.

Hui, 230 anys després del nostre naixement i amb el mateix desig i il·lusió que al principi, continuem sent una societat viva i activa, de les més antigues de València, que continua desplegant una intensa activitat poc comuna per a la nostra antiguitat.

Quan contemplem la nostra història podem sentir-nos molt orgullosos d'ella perquè és una història brillant, de prestigi aconseguit a través del treball i de la participació i implicació permanent dels seus socis en el

Un momento del desarrollo de la Asamblea General

progrés de la societat valenciana.

Només cal veure les realitzacions tan importants que va dur a terme creant la Caixa d'Estalvis de València, hui Bancaixa, el Conservatori de Música de València, la Societat Valenciana d'Arqueologia, impulsant la creació de la Fira Mostrari Internacional de València, creant a finals del segle XVIII una càtedra de Química, i a principis del XIX (en 1818), la primera càtedra d'Agricultura, càtedres que es van vincular posteriorment a la

Universitat de València; també creà el Jardí Botànic de Puçol, origen de l'actual Jardí Botànic de València; atorgant els apreciats Premis de l'Econòmica en ebanisteria, composició musical, modernització de l'agricultura, etc. Així com establint el primer enllumenat elèctric de València, i una infinitat de projectes que van vindre tots ells de la mà de l'Econòmica.

Però, com dic moltes vegades, nosaltres no volem viure del passat per molt brillant que haja sigut. Ens sentim orgullosos, però volem que la nostra història ens servisca com a estímul per a continuar sent útils a la nostra gent.

I sent coherents amb eixa postgura podeu comprovar que l'activitat de l'Econòmica en estos últims anys esta sent intensa i diversa perque no volem viure del pasat. I en eixa línia d'acció, la nostra activitat està presidida per dos valors clau, el treball permanent i el coneixement. El coneixement com una modalitat més de treball que hem utilitzat, sempre, com a instrument per a elevar el nivell d'educació i per tant el nivell de vida dels valencians. El coneixement per força té que ser divers i plural, deu ser un calidoscopi on capia l'economia i l'empresa, la música, el medi ambient, la filosofia, la física, l'arquitectura, la medicina, la política, etc., i no podia ser d'altra manera perque es a L'Econòmica on totes estes preocupacions troben el seu resó, donat que som una entitat que te el seu oríge en la Il·lustració, un moviment filosòfic-social que enten el coneixement com a sinónim de curiositat intel·lectual global.

I ahí tenim la resposta i l'explicació del perquè tractem temes tan diversos a L'Econòmica, perque als nostres socis els interessa tota mena de coneixement, perque ells son diversos i plurals i amb una curiositat intel·lectual global, es a dir, amb un caràcter il·lustrat.

Com heu pogut comprovar, després de la lectura de la proposta del Secretari General, amb un presupost reduït estem portant a cap una activitat intensa i aixó es una bona senyal pel que supossa de bon aprofitament dels escassos recursos financers que ens arriben, i, perque aixó, es fa possible gracies a un grup de socis de qualitat total, cada dia més nombros, que estan dedicant-li, amb entusiasme i sense esperar res a canvi, una part del seu temps a que l'Econòmica seguixca sent una de les entitats sócio-culturals de més prestigi a València, el que ens convertix en una mena d' ONG cultural en la que mereix la pena participar.

Per aixó hui, quan al nostre voltant hi han problemes i alguns d'ells greus, volem i reclamem, perque ens fa falta, una societat civil "reivindicativa" "frente al numerosísimo batallón de los políticamente correctos", formado por todos aquellos que miran hacia otra parte cuando a su lado están sucediendo cosas como las que están pasando a nuestro alrededor o aquellos del batallón que se inhiben ante problemas que al final nos acaban afectando a todos.

Tots sabeu a que m'estic referint, però no sols en el terreny urbanístic on no fan falta moltes explicacions, sino en altres camps en l'ordre socio-econòmic. Marbella no es més que un exponent d'un creixement econòmic desgavellat en el que una part important de la ciutadania feia broma del que passaba i donaba els seus aplaudiments per als que es feien rics

en poc de temps a la vegada que miraben cap a altre costat i deixaben que “els llestos” actuaren amb total impunitat, però sense parar-se a pensar que estaben fomentant el enriquiment desmedit dels més atrevits i arrogants i dels que s’aprofiten dels demés justificant lo injustificable.

Son els llestos de sempre, els que creuen i segueixen creent que els diners son l’única mesura de l’èxit en el món actual i que pels diners i amb diners es pot atropellar a tot el que siga necessari per a conseguir el seus objectius.

I aixó no es així. En un Estat de dret la llei, la norma, té que ser el suport essencial del comportament humà per evitar que els insaciables, els codiciosos s’enriquixquen amb un despreci absolut pels demés i precisament a costa dels demés.

Marbella es la consecuencia d’eixe moviment economiciste neoliberal que té un missatge clar i unic: tot s’en val i tot es vàlid.

Però aixó no es cert, tot no es vàlid i el que es més important, tots no som iguals ni volem ser-ho, perque, mentre uns defensen la riquesa individual per damunt de tot, altres lluiten per una societat més justa i solidaria.

No hi ha que pensar que tot passa sols a Marbella, per açí també passen cosses de les que no vaig a explicar perque son conegudes i si algú no les coneix, pareix que la proximitat de les eleccions farà que es descobrixquen nous esdeveniments que ens permetran enterarnos i poder actuar en consecuencia quan arribe el moment.

No obstant, tampoc voldria caure en el discurs fàcil i critic sense mes, i per aixó tinc que afegir que vivim en una societat molt més complexa que abans i que no sols s’ha de viure de valors i d’espiritualitat, sino que eixos valors deuen estar inclosos dintre d’un món real en el que també juge un paper important la creativitat, l’innovació, el coneixement, les inversions, la tecnologia, els projectes, el treball, les aspiracions, la dedicació i l’esforç, etc..

Hi han alguns valors que ens fan cada vegada més falta, i notem la seua carència, però hi ha que ser realistes i actualitzar-los, per exemple: respecte i tolerancia sí, però tolerancia zero per a la violencia de gènere, i qualsevol tipus de violencia. Solidaritat sí, però no amb la irracionalitat econòmica proposada pel moviment economiciste neoliberal, etc.

Ens fa falta una societat civil més reivindicativa.

Hi ha els que pensen que la participació activa de la societat civil, l’inversió pública i l’esforç colectiu son mals que hi ha que superar, pero altres opinem i ho expliquem allà on podem que es necessari practicar el difícil exercici de l’equilibri entre lo individual i lo públic, però els codiciosos no entenen de equilibris i seguixen en el seu comportament insaciable e insensible cap al seu enriquiment personal i l’empobriment dels demés i en molts casos, si es necessari, utilitzant la violencia.

Però la violència no es el millor camí per a resoldre les diferències. Ho diguerem a març de 2003, quant la Junta de Govern de l'Econòmica, va emetre un comunicat contra la guerra d'Irak, la innecessària i preventiva guerra que, en base a armes de destrucció masiva inexistents, ha destruït un país per a molts anys, un país en el que l'odi alimenta les majors atrocitats i supera tot lo imaginable. Era prou fàcil preveure el que anava a passar i ha passat i, lamentablement, continua passant. El que no diuen es que les víctimes de eixa barbarie ja es compten per milers i milers, però ells segueixen quedant-se com si res haguera passat.

Els fundamentalismes no son bons en cap cas. Davant d'estes situacions es preferible la certesa de la duda, front al fundamentalisme de qual-sevol tipus: islamista o d'altres confesions religioses, de mercat, o de estat.

El informe del Programa de Nacions Unides pel Desenvolupament (PNUD) es sobrecolridor quant diu que una tercera part de la població mundial viu amb 2 dòlars per dia i que 1.300 milions de persones no disposen del mínim i viuen en la pobresa extrema amb un dòlar d'ingresos al dia, etc.

Igualment el fenomen de l'inmigració es un tema políticament complex i d'alta sensibilitat social que deixa traslluir l'hipocresia i l'incoherència d'uns i el desitg legítim d'una vida digna per part dels que emigren. I molts dels que emigren com dels que es queden al seu país son els nous esclaus del S. XXI.

Davant de tot açò es fa imprescindible estimular la "participació ciutadana" i aconseguir una societat civil sòlida i reivindicativa. I ací és on entenem que entitats com l'Econòmica d'Amics del País i moltes altres poden jugar un important paper en la Societat actual, sol·licitant i activant una participació ciutadana més activa per a passar d'una democràcia representativa a una participativa.

En l'actual democràcia representativa els partits polítics son la representació del poble i tenim que recolzar la seua feina, però sense oblidar que la participació del ciutadà en la societat es molt important, però al mateix temps molt limitada. L'individu només es manifesta cada quatre anys quant, com a ciutadà, entrega el seu vot a l'opció política que li és més afí, deixant en mans del partit polític més votat la gestió de la societat, és a dir, delega la gestió de les seues necessitats, problemes i desitjos, i amb eixe comportament s'oblida de tot i amb això i com està succeint estem donant pas a un distanciament entre polítics i ciutadans cada dia més pronunciat.

El paper de la ciutadania és estimular a tots i totes a una major participació en els assumptes que ens competixen i en la consecució d'un nou marc de convivència en què la participació ciutadana siga la idea força, dinamitzadora i l'element clau per a fer realitat la democràcia par-

ticipativa, un pas més en la construcció de la societat del futur, una societat més justa, lliure, democràtica i participativa, en la que treballen moltíssimes organitzacions i agents socials, que estan ja operant i entre les que, sense cap dubte, l'Econòmica vol estar present.

Com a societat oberta i independent que som hem dit en mes d'una ocasió el que pensem sobre molts temes i ho hem dit malgrat ser distints al que pensen altres, i en algunes ocasions ens hem quedat sols, però eixa es la nostra sencilla i modesta manera de ser independents i de que ens reconeguen com a tal. Cada soci en l'Econòmica té la seua ideologia i pensa, a títol individual, el que creu convenient, però com a Societat Econòmica, sense cap dubte tenim que ser independents i nosaltres ho som perquè l'Econòmica forma part activa de la societat civil valenciana que com a tal té que ser independent del poder polític constituït.

I en eixa línia de treball, l'Econòmica en estos últims tres anys s'ha projectat cap el futur a través de conferències, taules de debat, homenatges, concerts, presentacions de llibres, en les que s'han abordat temes com: la lluita contra la pobresa, l'emigració, la participació en la campanya Pobresa Zero, l'abolició de l'esclavatge, les relacions Espanya-Marroc, la creació d'una xarxa de xarxes a partir de l'homenatge que es va retre a set entitats rellevants de la societat civil valenciana etc., i estem desenvolupant una tasca de divulgació del coneixement a tots els nivells, al mateix temps que internament ha posat en marxa activitats com: la creació d'un nou mitjà de comunicació digital intern anomenat "Llums i Ombres", la creació i posada en marxa de la pàgina web de l'Econòmica, el procés de microfilmació de l'arxiu de la Societat i la participació molt activa en la revitalització de les Societats Econòmiques d'Amics del País com a Col·lectiu, entre altres fets.

Doncs be, tota esta activitat es el fruit d'un enorme esforç, però amb una gran il·lusió, que un nutrit grup de socis està duent a terme de forma rigorosa i silenciosa.

En nom de tota la Junta de Govern volem agrairlos a tots ells i elles l'esforç i dedicació que presten a este il·lusionant projecte que està en revisió permanent i que es una realitat que anomenem l'Econòmica d'Amics del País de València.

Per acabar vull manifestar davant d'esta Assemblea General el meu agraïment, molt especial, a tots i cada u dels membres que formen part de esta Junta de Govern, que hui acaba el seu mandat, per la seua dedicació i treball al llarg d'estos tres ultims anys.

Gràcies a tots i totes per la seua atenció.

FRANCISCO OLTRA CLIMENT
Director

